

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitised at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text.
This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

Vialla

TIDSKRIFT FÖR GÖTEBORGS UNGDOMSLEDARE

I detta nummer

Först i världen?

De fasta normernas välsignelse

Biskop Bo Giertz

Inför ungdomsdagarna

Spindelväv på hemväv

Kjell Andersson och Björn Döbeln

**För aktuell debatt och saklig upplysning
i alkoholfrågan**

Tillsynsläraren John Viktorin

Hyrestanten—studeranden—rummet

Gunnel Gränlid

Nya kurser

SAM:s årsmöte

NR 3

APRIL 1955

ÅRGÅNG 4.

UTGIVEN AV:
GÖTEBORGSUNGDOMENS
SAMARBETSORGANISATION
OCH
CENTRALKOMMITTÉN
FÖR UNGDOMSRÅDEN

PRIS 75 ÖRE

Behandlingen av frågorna om nya förvaltningsbyggnader åt staden och ett nytt Ullevi röjer en radikal snabbhet och målmedvetenhet i handläggningen, som verkar hoppningivande och stimulerande på många håll i vårt samhälle.

Vi skall vara särskilt glada nu, att vi har denna bespottade Levgrensäng. Bara detta, att vi kan få ett fullständigt, stort och modernt stadion som hem för vår tids sportkultur liggande praktiskt taget i stadens centrum, representativt, lättillgängligt och uppfordrande, är ju tämligen unikt. Därmed kommer Göteborgs reputation att pressas ytterligare ett stycke i höjden.

Under den gångna vintern har planerna för denna idrottsplats kompletterats med en idé, som synes kunna öka anläggningens värde både idrottsligt och ekonomiskt. Idésprutan och pennfäktaren Gunvald Håkansson, känd från KFUM i Göteborg och frisksportarna — särskilt deras tidning — numera sportchef i Aftonposten, har i sin tidning presenterat ett enkelt men därför närmast genialt förslag.

Det gäller vinteridrotten alltså. Vinterns erfarenheter från konstisbanan visar att sådana anläggningar kan bära sig, men också att behovet inte är mättat med

en. Att placera två rinkar på Ullevi medför mänskligt att döma inte någon ekonomisk risk. Om dessa då lägges vid planens kortsidor och sedan förbindes med ett

Först i världen!

par issträngar, kan man också få ut en konstisbana för hastighetsåkning. Den lär i så fall bli den första i världen! Göteborg skulle därmed bli ett skrinarnas eldorado. Ty även om Norden i övrigt har bättre vintrar än vi, så är väderleken aldrig att lita på. Storarrangemang har drabbats — och förryckts — av både blidväder och alltför stark kyla. En pålitlig bana i det centralt belägna Göteborg skulle samla intresse i hela Europa — för att nu ta till med måtta.

Isgalan på Slottsskogsvallen den 27 februari kan ses som en fingervisning om det rent lokala intresset. Vi vet alla, vilken »olycklig» kärlek väst- och sydsvenskar hyser till vintern och dess idrotter.

En årligen återkommande, stabil issäsong skulle därtill betyda en giv åt ungdomens fritidssysselsättning och idrottsföreningarna. Och samtidigt skulle arrangemanget göra det nya Ullevi till en än bättre penningplacering. Anläggningen skulle komma till användning året om och bidra till utvecklingen av folkliv, affärsverksamhet m. m.

I denna fråga bör alla parter kunna dra åt samma håll.

för det första

har vi letat rätt på Anna-Lisa Dahlqvist och gratulerat henne till resestipendiet.

— Tack så mycket! Och jag är väldigt glad för att vara den lycklige vinnaren.

Vi är nyfikna och vill veta litet om henne också, och så

får vi ordentliga svar på tre frågor.

— Vad jag sysslar med på fritiden?—

Har en flickgrupp på KFUK, kallad Paletten. Det är 10 flickor i ålder omkring 18 år, var och en med sina intressen och sin »färg». I klubben bygger vi gemensamt upp ett program, som vi enas om, varvid det egna intresset ibland dock får sättas å sido för klubbens bästa.

Just nu sysslar vi t. ex. med heminredning, eftersom det var detta, som denna terminen fick högsta poäng på intressemätaren.

Vi tror mycket på denna klubbverksamhet, där ungdomen sluter sig samman i små grupper med förslagsvis 10—15 medlemmar i varje. Klubben väljer inom sig en styrelse av ordf., v. ordf., sekr. och kassör, vilka dock icke blir allenarådande. Allt arbete i klubben fördelas på de enskilda medlemmarna, som alla hjälper till att forma program, ansvarar för finanserna, ordnar hjälpverksamhet osv. Det finns även i klubben en vuxen person som vi dock inte vill kalla ledare utan rådgivare. Hon tränar styrelse och kommittéer samt hjälper klubben skaffa människor, som på ett sakkunnigt sätt kan instruera i det, som klubben önskar. — I vårt program vill vi också — och framför allt —

söka hjälpa varandra fram till ett helhjärtat kristet liv.

Genom denna form av klubbverksamhet hoppas vi kunna fostra våra flickor så, att de bli självständigt tänkande människor med positiv kristen livsställning, som är villiga att ta ansvar i samhället.

— Min personliga syn på Vi alla?

Från första början har jag tyckt mycket om Vi alla. Den är positiv och ett utmärkt organ för ungdomsarbetet i vår stad. Att få del av andra organisationers arbetssätt är intressant, och vad jag praktiskt haft mycket nytta av är Tonårsklubbens utmärkta tips för program. Det är tack vare dessa, som jag fått prenumeranter på Vi alla bland mina ledarkamrater i andra delar av landet.

— Vad pengarna skall användas till?

Jag har massor av resplaner. England! Där KFUK:are från c. 30 olika länder i sommar samlas till världsrådsmöte i samband med Englands KFUK:s 100-årsjubileum. Norge! Fjällvandring tillsammans med ledarkamrater därfån. Finland! Båtfärd på de tusen sjöarna. — Så vart än färden ställes är jag lycklig över resestipendiet.

Hälsa är

»ett tillstånd av fullt fysiskt, andligt och socialt välbefinnande och inte blott frånvaro av sjukdom eller svaghet».

»en av de fundamentala rättigheterna för varje mänsklig varelse utan hänsyn till ras, religion, politisk åskådning, ekonomi eller sociala villkor».

WHO:s stadga

En ny storloge har i dagarna bildats i Liberia och i Franska Ekvatorialafrika och på Guldkusten pågår en energisk agitation genom den akademiskt bildade sonen till en negerkung, som har ställt sig i spetsen för missioneringen bland sina landsmän.

Ruben Wagnsson

De fasta normernas välsignelse

Karl-Göran, 12 år, har börjat vara ute betänkligt länge på kvällarna. Resonera hjälper inte. Han blir bara grov i munnen. Det angår inte mamma vad han har för sig. Och mamma har hört i radio, att man inte ska hämma ungdomen med förbud. Vad ska hon göra? Hon vet varken ut eller in.

Gunnar Ungman har varit gift i två år. Nu har hans hustru fått resa till sanatoriet. Månaderna går. Det är inte lätt för honom, och det värsta är, att det finns så många andra, som tar det så lätt. De säger honom rent ut, att han är dum, som tar det så noga med troheten.

En tjänsteman behandlar en ansökan, som ingivits av en god vän. Den bör avslås och blir avslagen. Kamraten anser att det är ren okamratlighet, öser ur sig ovettheter och säger upp bekantskapen. Sánt är inte roligt. Tjänstemannen går och mal på den plågsamma frågan, om han kanske handlat dumt.

Allt detta är exempel ur vardagslivet på betydelsen av fasta normer. Fasta normer har välsignelse med sig. De är en hjälp i trassliga situationer, ett stöd i frestelserna, en tröst och en trygghet i motigheterna. Man vet hur man ska handla. Man behöver inte köpslå om det som är rätt. Man kan vara lugn efteråt, även om man får ovet.

Ibland kan det förefalla skönt att slippa alla fasta normer. Många unga tycker att det vore ganska idealiskt att få gå upp hur sent som helst, skolka från arbetet när som helst, klara sig ur knipan med en nödlögn och ta för sig alldeles obesvärat, när man kan komma över pengar, god mat eller kroppens förlustelser.

Det kan gå att leva så till en tid. Men man undgår inte konsekvenserna. Först drabbar de andra. Någon annan fick göra arbetet. Någon annan blev av med sina pengar eller sin skruvnyckel. Någon

annan fick gå där och städa. Eller sitta där, bedragen på sin kärlek och sina bästa förhoppningar.

Konsekvenserna drabbar en själv också. Den som lever utan normer är opålitlig och blir ansedd för opålitlig. Han är ingenting att hålla i, just därför att han själv ingenting har att hålla i. Han blir ansedd för en slarv och en nolla, som man inte räknar på allvar med. Redan våra hedniska förfäder visste det. Den lagalös lever, han ärelös dör.

Det beror på att moralens lagar är lika giltiga som naturens. De är bådaderna givna av Gud. Bådaderna är orubbliga, fast inte på samma sätt. Naturlagarna verkar blint och oföränderligt inom sitt område. Guds bud verkar inte blint. De appellerar till samvetet och ställer oss inför ett val. Vi kan bryta mot dem, men vi upphäver dem inte. De gäller lika orubbligt, vare sig vi erkänner dem eller inte. Konsekvenserna blir lika ödesdigra, när vi trotsar Guds vilja i rättens rike, som om vi försöker strunta i tyngdlagen eller sticka handen i elden.

Hela lagen, alla Guds bud, all verklig moral, sådan Gud vill ha den, springer fram ur Guds kärlek. Liksom naturens lagar bär hela naturens liv och får det att funktionera rätt, så bär den gudomliga sedelagen hela människolivet och får det att funktionera, så att det blir till lycka och välsignelse.

Först av allt kommer därför detta budet: Du skall älska. Kärleken är lagens uppfyllelse. Alla de andra buden sammanfattas i kärleksbudet. Det betyder inte att de andra buden är godtyckliga eller att de kan skrivas om och ändras. De är nödvändiga och ofrånkomliga tillämpningar av kärleksbudet: att man inte får utnyttja sin nästa ekonomiskt eller sexuellt, att man inte får bedra honom genom osanning eller vålla

honom lidande med tillmälen eller miss-handel.

Välsignelsen av dessa normer ligger nu just i det, att de är fasta och orubb-liga. De ger oss något att hålla i. De gör slut på den onödiga tveksamhet och osäkerhet, som plågar så många männi-skor nu för tiden. De säger varför man ska uppfostra och hur man ska uppfostra. De ger ett mål för allt ungdomsarbete och all undervisning. De gör att den enskilda människan vågar säga nej, när det ska sägas nej, och kan säga nej, även om det vore behagligare att slippa. Man behöver inte längre ängsligt se sig om till höger och vänster för att försöka få en riktlinje att följa — och till slut ändå bara få följa med strömmen av hundra andra, som är lika rådvilla. Man vågar fatta sitt beslut och stå fast vid det, även om man får obehag för det. Man blir självständig inför människor, därför att man är bunden i Guds ord.

Ny giv i ungdomsledarutbildningen?

Samverkande bildningsförbundens folk-högskola på Visingsö, som drives av en särskild skolstiftelse — Stiftelsen Brahe-skolan på Visingsö — började under första hälften av oktober 1954 sin verk-samhet. Skolans uppgift är »att inom ramen för vad som i folkhögskolestad-gans andra paragraf utsäges om folk-högskolans ändamål utbilda studieledare för det fria och frivilliga folkbildnings-arbetet och i anslutning därtill även ledare och instruktörer i ungdomsarbe-tet».

I ett brev till några av de större städernas ungdomsvårdande organ — undertecknat av ordföranden i stiftelsen, statssekreterare Per Eckerberg — ut-trycker skolans ledning en förhoppning om att bereda kommunerna möjligheter att utbilda ungdomsledare och på så sätt söka bidra till lösandet av en aktuell fråga inom ungdomsvården och ung-domsarbetet.

Barnavårdsnämnden i Göteborg är ut-lovad personlig förhandlare från skolans ledning. Det hela låter mycket intres-sant.

Kjell Andersson

Dagens omslagsbild

Även denna gång får vi på omslaget se en litografi. Under större delen av 1800-talet — ända tills de fotokemiska reproduktionsförfarandena blev vanliga — har den vid sidan av trästicket, varit av oerhörd betydelse för illustrering av tidskrifter och böcker, men den hade mest utövats av yrkeslitografer, som på ste-nen överförde tecknares eller fotografers arbeten. Ett antal betydande konstnärer, mest fransmän, hade dock insett att de genom att trycka relativt stora upplagor av litografier kunde nå en större publik och därför själva lärt sig tekniken. Vi skall senare återvända till dessa, då flera av dem fånglar inte bara som konstnärer utan också i kraft av den idévärld som var deras.

Här i Sverige upplevde det konstnär-liga trycket en renässans omkring se-naste sekelskiftet. En av dem som lyck-ligast arbetade på litografisk sten var västkustmålaren Gösta Sandels; den mest typiske romantikern i den krets som kallats första generationen väst-kustkolorister. Sandels dog ung —han var endast 32 år, då han i Spanien föll offer för en tyfusepidemi. Just det ung-domliga med dess starka känslöbetoning är det man först lägger märke till i ett Sandels-verk. Han väjde aldrig för det patetiska, det starkt laddade, målade skeppsbrott och ensamma vandrare under dramatiska ovädershimlar; men ock-så hans vanliga landskap, naketbilder och porträtt är fyllda av det starkaste själsliga innehåll. Kanske var Gösta Sandels i sin generation den som bäst tolkade pubertetspsyket, med dess för vuxna, som ändå alla varit unga, så svårbegripliga svängningar. Ett mera stramt och samtidigt vekt tonårsansikte än omslagsbildens får man leta efter. Det har starka drag av konstnärens egen sensibla och samtidigt aristokratiskt till-knäppta person. Med stort fog har det sagts att alla äkta konstverk är själv-porträtt.

A. S-s

Inför ungdomsdagarna

Här bredvid visar vi ungdomsdagarnas karta. Den omfattar som synes det centrala Slottsskogen; inte dess centrum visserligen, men den del av parken, som för folk i allmänhet torde vara förknippat med namnet Slottsskogen. Här »föddes» ungdomsdagarna förra året under två härliga maj-dagar, och här kommer vi att samlas igen den 7 och 8 maj.

När detta skrives är detaljprogrammet beträffande tider och fördelning av området inte helt klart. Men vi kommer i stort sett att hållas mellan Linnéplatsen och Stora dammen. Det blir på så sätt en viss koncentration jämfört med förra året.

KFUK och de andra kristna organisationerna kommer att hålla ungdomsgudstjänst. Vi tippar Ekebacken (2). KFUM-scouterna skall göra en scouttävling, och flickscouter bjuder på lägerbål och demonstrerar övningar. Folkdansarna (=Svenska ungdomsringen för bygdekultur) kommer att möta publiken allra senast vid Linnéplatsen och visa vägen till punkt 4, där bl. a. Lingförbundet sluter till med gymnastikupvisningar.

Frisksportarna blev förra året stormförtjusta i sin äng nere vid Stora dammen och bjuder där på ett uppbyggande motionsprogram av omväxlande karaktär. Från idrotten väntas medverkan av bågskyttar, fäktare och basketbollspelare.

Ungsvenska förbundet kommer med ett scenprogram, och Unga Örnar medverkar med mandolinorkester. Nykterhetsorganisationen Verdandi och Socialdemokratiska ungdomsdistriktet har likaså anmält deltagande i programmet.

Men låt det inte bara bli demonstrationstrupperna, som möter upp inför allmänheten. Vi alla vill å SAM:s vägnar rikta en uppmaning till alla föreningar för ungdom: *Gör ungdomsdagarna till Edra egna slottsskogs dagar!* Ordna om möjligt ett kollektivt besök i denna gamla, ståtliga park! Slottsskogen har väl inte samma dominerande ställning som nöjes- och fritidscentrum, som den

hade före Lisebergs tillkomst. Staden har också blivit för stor. Rekreationsområdena är nu flera. Men Slottsskogen är alltid värd ett besök, och den blir festlig i folkliv. Se till, att det kommer att vimla av barn och ungdom på ängarna kring dammarna, vid »brända tomten», på Ekebacken och överallt där ungdomsdagarnas arrangemang samlar uppmärksamhet. Tag gärna dagen på Er, ty det blir en heldag.

SAM:s kommitté för ungdomsdagarna är Nils-Ivar Engberg, Björn Döbeln och Erling Billquist.

Du kommer väl med till

UNGDOMSDAGARNAS FINAL

Se omslagets sista sida!

Kan Du sköta en bandspelare?

Ungdomsbyrån ger 10 ungdomsledare en chans att deltaga i en kurs, där vi får lära oss teoretiska och praktiska kunskaper om bandspelare.

Instruktör: Kontrollör Evert Lindgren, Televerket.

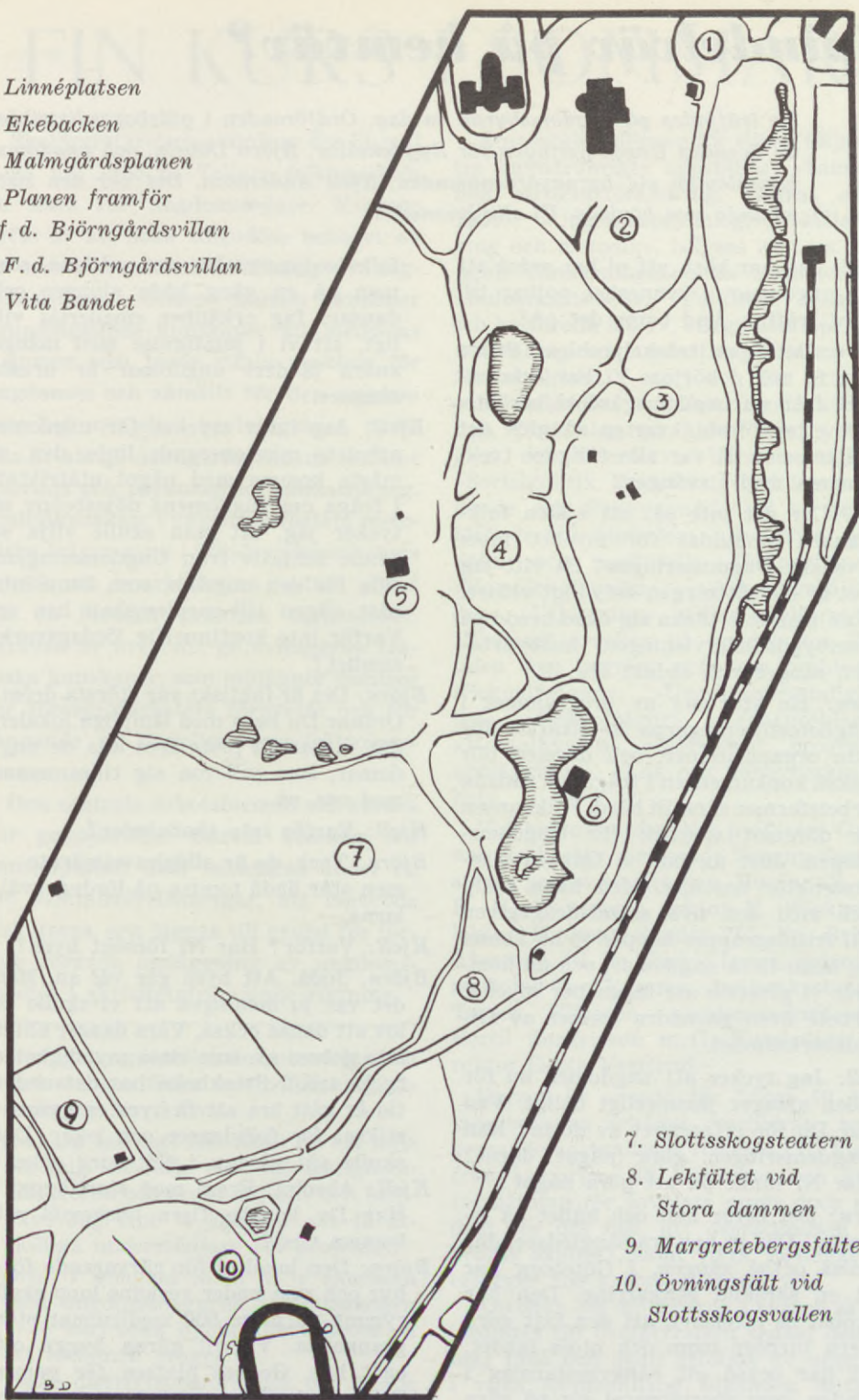
Plats: KFUM, Seglarsalen, Parkgatan 11.

Tid: Måndagen den 2 och tisdagen den 3 maj 1955 kl. 19.00.

Kostnad: 2:—.

Anmälningar till Ungdomsbyrån: Tel. 17 09 20 eller 11 16 34.

1. Linnéplatsen
2. Ekebacken
3. Malmgårdsplanen
4. Planen framför
f. d. Björngårdsvillan
5. F. d. Björngårdsvillan
6. Vita Bandet

7. Slottsskogsteatern
8. Lekfältet vid
Stora dammen
9. Margretebergsfältet
10. Övningsfält vid
Slottsskogsvallen

Spindelväv på hemväv?

De träffades på ungdomsbyrån en dag. Ordföranden i göteborgsdistriktet av Svenska Ungdomsringen för Bygdekultur, Björn Döbeln, och ungdomskonsulenten vid barnavårdsnämnden, Kjell Andersson. Det var den sistnämnde som började. Vi alla lyssnade:

Kjell: Jag har hört, att ni har svårt att få ungdomar, i synnerhet pojkar till Era träffar. Vad beror det på?

Björn: Det är ett tröskelproblem! Svårt att få med i början. Vi har erfarenhet från en ungdomsgård vi besökte, att efter första kvarten så gick det bättre, och då var alla tidigare tveksamma med i svängen.

Kjell: Är det inte så, att själva folkdansen omhuldas för mycket inom Svenska Ungdomsringen? Så vitt jag vet är målsättningen betydligt vidare. Kan man inte tänka sig ökad bredd på hembygdsundervisningen, hobbyarbetet, sången och sådant där.

Björn: En stor del av programmet i ungdomsföreningarna är likartat för alla organisationer, och därmed blir också konkurrensen i fråga om sådana arbetsformer särskilt hård. Folkdansen är däremot specifik för Ungdomsringen. Just nu har vi fått en riksinstruktör anställd. Med hans hjälp och med den nya statsbidragsgiven till fritidsgrupper hoppas vi nu kunna nå ännu flera ungdomar, och då kommer vi givetvis att lägga ner mycket arbete även på andra former av fritidsverksamhet.

Kjell: Jag tycker att ungdomen nu för tiden sjunger jämmerligt dåligt. Vad har Du för erfarenhet av detta? Kan Ungdomsringen göra något däråt? Har Ni tänkt på att göra något?

Björn: Det beror helt och hållet på ledarna! Där vi har bra sångledare, där odlas också sången. I Göteborg har vi en särskild sångarring. Den har jobbat så effektivt, att den fått göra flera turnéer inom och utom landet. Vi har också ett sångvisedanslag i staden, som specialiserat sig på våra

folkvisedanser. Du vet, sådana som man på en gång både sjunger och dansar. Jag erkänner emellertid viligt, att vi i jämförelse med många andra länders ungdomar är urusla sångare.

Kjell: Jag ivrar mycket för ungdomsarbetets missionerande linje, dvs. vi måste komma med något utåtriktat. I fråga om ungdomens nöjesbehov så tycker jag, att man skulle vilja se ökade initiativ från Ungdomsringens sida för den ungdom, som ännu inte nått vägen till medlemskap hos er. Varför inte kontinuerlig lördagsverksamhet?

Björn: Det är faktiskt vår största dröm! Ordnar Du bara med lämpliga lokaler, där vi kan få plats med alla de ungdomar, som vill roa sig tillsammans med oss, så...

Kjell: Varför inte skollokaler?

Björn: Tack, de är alldeles utmärkta -- men står ändå tomma på lördagskvällarna.

Kjell: Varför? Har Ni försökt hyra?

Björn: Jodå. Att hyra går väl an. Men det var ju meningen att vi skulle få lov att dansa också. Våra danser sliter inte golven så, som vissa myndigheter tycks tro. I Stockholm har det under tio år gått bra att få hyra en gymnastiksal för folkdanser och lekar. Det skulle väl gå bra i Göteborg också!

Kjell: Absolut. Fram med storsläggan! Har Du kanske flera önskemål att komma med?

Björn: Den lokal vi för närvarande förhyr och som under veckans lopp skall rymma närmare 600 medlemmar stör grannarna. Vi vill gärna bygga ett eget hus. Ge oss platsen för gamla Björngårdsvillan, så ska vi ordna

FIN KURS I SOMMAR

Skolöverstyrelsen anordnar den 31 maj —23 juli 1955 på Tollare folkhögskola en kurs för ungdomsledare. Kursens syfte är att söka tillgodose behovet av en mera avancerad utbildning av ungdomsledare. Under kursen kommer grundläggande kunskaper att meddelas i ämnen som berör vitala problem för ungdomen och särskilt för den ungdom som befinner sig i brytningsåren. Strävan är att ge deltagarna sådana insikter i sociala och psykologiska sammanhang, i miljökunskap, i ungdomsarbets metodiska frågor samt i fritidsverksamhetens teknik, att de erhåller en fastare grund för en fortsatt praktisk verksamhet. Strävan är även att ge deltagarna tekniska kunskaper, som möjliggör insatser för föreningsarbetets förnyelse och för skapande av lämpliga sysselsättningsformer.

Den centrala arbetsformen vid kursen blir grupparbete. Därvid kommer det kunskapsstoff som behandlas under en rad samtalsföreläsningar, att ingående diskuteras, och läggas till grund för förslag rörande omläggning av ungdomsarbetet i aktivitetsfrämjande riktning.

trevliga ungdomslokaler, servering och vad stadens fäder och befolkning ytterligare kan kräva.

Kjell: Du tar dig! Det skall bli ett nöje för mig att följa med till fastighetsdirektören och prata nöjesliv och hemväv! Jag tror vi kommer att få åtskilliga understödjare för projektet.

Björn: I gengäld skall vi i samband med ungdomsdagarna i Slottsskogen 7—8 maj söka bjuda allmänheten på ett lockande program!

(sade distriktsordföranden och kilade iväg...)

Ämnesbehandlingen för vilken följande tre huvudrubriker uppställts: »Samhällets strukturförändring, främst efter 1930», »Ungdomspsykologi», »Målsättning och metodik», belyses av t. ex. följande föreläsningssämnens formulering: »Industrialismen», »Politiska, religiösa och kulturella idéer», »Organisationernas utbredning och omfattning. Deras roll för samhället i stort och för grupper och individer», »Befolkningsförhållanden, fördelning på ålder, kön, yrken, gles- och tätorter», »Urbaniseringen», »Socialpolitik. Från fattigvård över hjälpande och förebyggande till strukturförändrande åtgärder», »Religiösa, politiska och kulturella förändringar», »Hemförhållanden», »Arbetsförhållanden», »Utbildning», »Olika skolformer», »Skolans inverkan på ungdomen», »Fritiden som begrepp och som problem», »Sexualfrågan», »Ungdomsbrottsligheten», »Grupprågor», »Ledarproblem», »Mentalhygien», »Möteslivet, programuppläggning», »Lek och hobbyverksamhet».

Vid kursen medverkar professor Gunnar Heckscher, professor Torgny Segerstedt, professor Torsten Husén, fil. dr E. H. Thörnberg, lektor T. Wickbom, lektor Hjalmar Sundén, fil. lic. Britta Akerman, fil. lic. Jockel Israel, industripsykolog Curt Bronner, studiesekreterare Torsen Eliasson, ungdomssekreterare Bertil Zackrisson m. fl. Kursledare är rektor Gösta Vestlund.

Kursen är avsedd för högst 40 deltagare, vilka erhåller resebidrag, motsvarande kostnaderna för resa i III klass från hemorten till kursorten och åter (ersättning för sovplats utgår dock endast för det fall, att överstyrelsen så prövar skäligt), samt vivre. Deltagarna erlägger 150 kronor i kursavgift.

Ansökan om deltagande i kursen skall insändas till överstyrelsen **senast den 5 maj 1955** och skall åtföljas av uppgift i vilka sammanhang sökanden hittills varit verksam som ungdomsledare.

För aktuell debatt och saklig upplysning

Sveriges Lärares Nykterhetsförbund tillhandahåller på sitt förlag småskrifter i alkoholfrågan, vilka är skrivna för tonåringar och har intresseväckande och objektivt innehåll. De är tryckta i flerfärg samt rikt illustrerade. Förlaget utger också den enda lärobok i alkoholfrågan, som är godkänd av Statens läroboksnämnd.

Det är en skrift på 80 sidor, skriven av sekr. i Centralförbundet för nykterhetsundervisning, Harry N. Malmberg, och har titeln *Alkoholen och Människan* (2: —). I boken klargöres vad alkohol är, de fysiska och psykiska verkningarna på den enskilda människan, risker i olika avseenden, verkningarna i samhället, vad kommun och stat gör, lagstiftning och nykterhetsarbete m.m. Texten är mycket lättillgänglig, och instruktiva teckningar kompletterar den. Dessutom medföljer ett häfte med arbetsuppgifter i anslutning till boken.

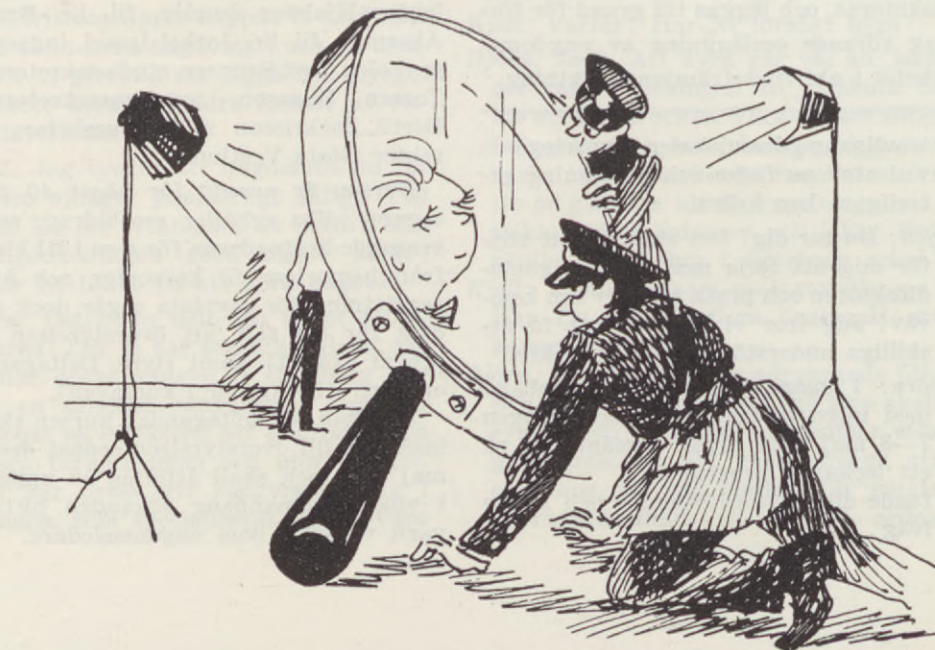
Orientering om alkohol och andra nervgifter är en arbetsbok, vari också behandlas med alkoholen besläktade nervgifter och deras verkningar. Bilder och text jämte en tävlingstabell sam-

verkar till god åskådlighet (—: 75). En nyhet i år utgör *Tänk själv!*, arbetsuppgifter om alkoholen och dess verkningar. Även denna bok är väl illustrerad bl. a. med marginalteckningar till de klart formulerade arbetsuppgifterna, som med ringa handledning klaras av ungdom från 13—14 år och uppåt. Häftet innehåller 16 sidor i ett glatt färgomslag, och bladen är svagt perforerade samt hålslagna, varför de kan tas ur boken, om man så vill. På så sätt kan deltagarna i en arbetsgrupp lätt få olika uppgifter, om man av skilda anledningar ej ser sig i stånd att låta alla deltagarna knoga igenom hela innehållet (—: 75).

Han fattar ett beslut är en 24-sidig broschyr, som åskådliggör alkoholfrågans olika sidor i text och statistisk bild, en statistik, som i åskådlighet näppligen kan göras tydligare och intressantare. Hela framställningen grundar sig på statistisk årsbok men serveras i sådan form, att man läser den som en lockande nyhet (—: 60).

För tonårsflickorna passar *Britta och Maja*, berättelsen om två skolkamraters

»Man måste ha skött sig klanderfritt . . .»

sätt att forma och få sitt liv format. Frågorna om alkohol, ekonomi, nöjesliv, val av livsledsagare m. m. flätas in i berättelsen på ett naturligt sätt. Broschyren, novellen, lämnar rikt stoff till tankeutbyte (—: 75).

Stil, Spänst, Toppform behandlar frågan idrott — alkohol på så sätt, att en rad av våra ledande idrottsstjärnor (Bengt Nilsson, Varg-Olle Nygren, Gunnar Nordahl, William Thoreson m. fl.) berättar om sin syn på saken. Både Gösse Holmér och Torsten Tégner medverkar, och Martin Jansson ger träningsråd. Samtliga idrottsmän har foto och resultatlista med. Lustiga teckningar piggar upp det hela.

Tänker du ta körkort? är en unik liten sak, som passar mc-intresserade ungdomar. De får sig till livs vad som krävs i olika avseenden av den, som vill ha körkort. Råd och upplysningar läm-

nas. Även alkoholproblemet kommer med i sammanhanget utan att göras märkvärdigt. Klatschiga teckningar i texten (—: 50).

Av annan art än de här ovan nämnda skrifterna är *Jätten Nikotin*. Namnet säger ju allt. Rökningen är också ett problem. Få slutar väl röka, för att han eller hon läst en broschyr, men så som denna färgglada skrift är upplagd, kan det hända, att eftertankar väcks hos någon kaxig smygrökare. Alltid något vunnet (—: 60).

Förlaget har också material av annorlunda uppläggning. Bl. a. finns en serie kallad *Människor*, i vilken skildras några av vår kulturs stora: Gandhi, Nansen, Curie, Schweitzer o. a. (20 st.). Varje häfte är skrivet så att det ska passa som stoff till elevföredrag (—: 35).

Rytmorkestern — ett fint programinslag.

Önsketimmen, en serie pjäser och dialoger, har i del 2 (1: 25) talkör för skola och hem, och *Handledning i fritidsarbete* (1:50) innehåller ett avsnitt om rytmorkester. Där beskrives hur man själv kan tillverka rytminstrument.

Det ovanstående är ett axplock, som kan kompletteras med hjälp av SLN:s förlags katalog, som sändes på begäran. Rabatter lämnas. Förlagets adress är Linnégatan 50, Göteborg C. Telefon 24 48 88. Ring bara eller skriv. Du kanske kan få ett uppslag.

John Viktorin

Ungdomskontakt ger ungdomskontakt

Det råder för närvarande en ganska god aktivitet på en hel del håll inom den göteborgska nykterhetsrörelsen. Detta gäller inte minst Godtemplarorden, som bl. a. engagerat sig i den kampanj, som går under arbetsnamnet »Ungdomskontakt». Man kan naturligtvis komma fram på olika vägar, då det gäller att komma i kontakt med ungdom. Här skall emellertid kort och gott konstateras, att de metoder man valt inom »Ungdomskontakt» visat sig vara pålitliga och resultatgivande. Gången av det hela är i korthet följande. — En större offentlig ungdomsträff arrangeras, till vilken några hundra ungdomar inbjudes. Adresserna på dessa ungdomar har man fått genom samarbete med mantalskontor eller sjukregister. Man bjuder på ett trevligt program, och ungdomarna får dansa. Utan att verka påträngande lyckas man dessutom under kvällens lopp få ungdomarna att redovisa, vilka intressen ungdomar av i dag sysslar med. Och nu börjar arbetet i de små cellerna. Organisationen har skaffat sig en liten kader av duktiga ungdomar, som arbetar som s. k. samtalsledare. Deras uppgift kanske kan synas enkel, men den kräver en hel del av sin man. I smärre grupper inbjuder man nämligen nu en del av de ungdomar, som tidigare träffades på den stora tillställningen. Det blir vad vi i vardagslag kallar »en fika-träff». Där möts då ungdomarna till en otvungen samvaro. Att den verkliga blir otvungen är samtalsledarnas förtjänst. Vid dessa träffar pratar man med varandra om allt möjligt, och samtalsledarna försöker att med takt och finkänslighet lirka in samtalen på sådana banor, att man kan bilda sig en någorlunda uppfattning om ungdomarnas speciella intressen. Sedan gäller det för samtalsledarna att undersöka vilka möjligheter den egna föreningen har för att kunna tillgodose de intressen, som är företrädda. Kanske

man inte i alla situationer kan rekommendera den egna föreningen. Resurserna kanske saknas just för den speciella intresseriktning det i det aktuella fallet är fråga om. Man känner till en annan förening, som har de önskade resurserna. Självfallet rekommenderas ungdomarna då till den föreningen. Egoismen för den egna föreningen får alltså inte dominera samtalsledarna, utan ungdomarnas intresseinriktningar måste vara det vägledande.

Det verkar, som om arbetet i samtalsledargrupperna börjat visa resultat. En av grupperna samlas regelbundet på IOGT:s lokaler, Vasagatan 10, och där har man redan nått så långt, att en hel del ungdomar blivit godtemplare. Man är dessutom klar att blida en studiecirkel i engelska. Bra gjort! — Uppe i Guldheden går man fram efter lite andra linjer, men man har hela tiden målsättningen klar. Man ordnar regelbundna ungdomsträffar, och vid dessa träffar har man nästan en stampublik. Man har helt enkelt låtit ungdomarna lösa kort, som berättigar till deltagande i en serie av ungdomsträffar. På detta sätt har man kommit i kontakt med ett hundratal ungdomar, som tidigare ej visste mycket om vad Godtemplarorden var för organisation. —

Man noterar alltså med tillfredsställelse att nykterhetsrörelsen av i dag har goda möjligheter att verka attraktiv på vår tids ungdom. Detta är ett sundhets-tecken — både för nykterhetsrörelsen och för dagens ungdom.

Bengt Larsson

SSUH

anordnade den 2 april en stort upplagd antispritskampanj bland årets blivande studenter.

Arrangemanget ägde rum på Börsen, under en rad förnämliga artisters medverkan. I danspauserna demonstrerade och bjöd arrangörerna på drickbart i form av fruktsafter.

Stark sak av SSUH att inför årets studentfester bjuda alternativ till starkvarorna!

UNGDOMS BYRÅN:

- och dess personal är för närvarande omgiven av oroväckande pappershögar av bidragsansökningar. Vårens melodi — ansökan om lokalhyresbidrag och ungdomsledarstipendier inlämnas som bekant före den 1 april — är arbetet med bidragsutdelning. Dessutom fröjdas vi just nu åt ungdomsrådets anslagsäskningar för år 1956, som skall penetreras på byrån innan de vandrar vägen vidare över delegation och barnavårdsnämnd till stadskollegium.
- har uppsnappat nya initiativ från Burås ungdomsråd. Rådet vill — med rätta menar vi på ungdomsbyrån — ha en vettigare planering än hittills på sina lokaler i ungdomsgårdsfastigheten. Vidare har man tänkt sig en fasadbelysning och bättre belysning kring ungdomsgården. Ungdomsbyrån utreder. Vi hoppas senare på resultat.
- vill meddela om Bräcke ungdomsråds önskemål att i sin ungdomsgårdsfastighet ytterligare få disponera en lokal, som tidigare brukats av barnavårdscentralerna, men som nu blivit disponibel.
- besökte tillsammans med Kristine ungdomsråd den 29 mars Knuttecenrum, Hvitfeldtsskolan, gymnastikdirektör Einar Blombergs skapelse. Vid tillfället diskuterades även aktuella ungdomssociala problem i centrala staden tillsammans med kurator Björkberg och ungdomskonsulenten.
- har noterat en rad intressanta gäster vid studiebesök under mars månad.
- kan förmedla internationella kontakter till stadens ungdomsföreningar och ungdomsgårdar. Redan nu kan nämnas, att det — förutom sedvanliga englands- och finlandsresor i

ungdomsgårdsregi — planeras ett par resor till Tyskland.

- vill omnämna, att ungdomsgården Stora Katrinelund även i år kommer att användas som vandrarhem. Verksamheten drives i samråd med Svenska Turistföreningen.

Bertil Persson in memoriam

Bertil Persson har stupat på sin post. I främsta ledet kämpade han på det hårda missionsfält, som han redan som nybliven diakon valde till sitt, att hjälpa pojkar, som av ett oblikt öde kommit vid sidan av allfarvägen. I socialvårdskretsar var han vida känd såsom chef för Ivarsbergshemmet i Göteborg, för vilket han offrade allt han hade av kraft och kunnande. Bertil Persson var av naturen begåvad med alla de egenskaper, som fordras av en missionär på detta område, främst en enastående karaktär, viljekraft förenad med sann ödmjukhet inför uppgiften.

Den som likt mig haft förmånen att på nära håll följa Bertil Persson i hans dagliga arbete på hemmet bland pojkar och vid möten med en bekymrad mor eller far har aldrig kunnat undgå att förvånas över hans enastående förmåga att alltid finna de rätta, enkla sanna orden. Det är mig alltjämt en gåta, hur Bertil Persson i olika situationer bland sina skyddslingar alltid förstått att välja den rätta formen för rådet, stödet eller befallningen.

En industrichef yttrade till mig en gång på tal om en pojke, att sådana män som Bertil Persson skulle ni ha flera av i socialvården. Ja, svarade jag, men det finns endast en Bertil Persson.

Så har du då, gode kamrat och vän, gått som den ringaste bland de ringa olyckliga medmänniskor, men med den andens kraft, som du var mäktig, höjt dig över all mängden, stora eller små profeter. Förvisso glömde du aldrig bergspredikans ord, dömen icke, på det I icke skolen varda dömde.

Gustaf Hedqvist

Hyrestanten — studeranden — rummet

Vi sitter och pratar på ungdomsbyrån. Det är *Inga* och *Margit*, gymnasister, *Birgitta*, seminarist, och *Janne*, medicinare. Samtalet rör sig kring den studerande ungdomens problem i allmänhet och bostadsproblemet i synnerhet, och beträffande de sistnämnda har de här fyra stor erfarenhet — tyvärr alltför ofta också en dålig sådan. Nå, vi pratar på och vid protokollet sitter en av redaktionskommitténs medlemmar:

— Den saken är klar, att man är utlämnad åt nåden hos dem man bor hos, säger *Birgitta*, som i flera år hyrt rum i Göteborg.

— Ja, och dom som får bra rum har i allmänhet haft bekanta eller släktingar som genom olika förbindelser kunnat ordna ett sådant. Men dom som inte har sådana förbindelser... ja, för dom är det ju hopplöst. Det är *Margit*, som ger sin syn på saken, som de övriga livligt instämmer i.

— Man kan ju råka ut för de mest fantastiska saker, då man är på språng efter rum, återtär *Birgitta*. Ett år annonserade jag och fick sex—sju svar. En herre erbjöd mig ett rum för 60—70 kronor, om jag i gengäld ville stå för hans hushåll. På *Hisingen* fanns det ett ledigt rum i en villa — där var inte modernt men i gengäld hade man ju salta bad på sommaren! Så fanns det förstås »trevligt möblerade rum», vilka senare visade sig innehålla gamla schabbiga möbler från 1800-talet.

— Ja, man kan råka ut för hemska saker, suckar *Inga*. Det är bestämt svårare för studerande flickor att få rum än för t. ex. pojkar som har jobb.

— Vad anser ni medelhyran för möblerade rum vara, inflikar vi.

— Ja, 100 kronor är den nog, tror samtliga. Det beror ju också på var rummet ligger någonstans.

— Ja, här finns ju inga som helst bestämmelser, säger *Janne*.

— Det går bestämt att klaga hos hyresnämnden, men folk vill ju inte

bråka, och man kan vråkas på vilka grunder som helst, kompletterar *Inga*.

— Och sådana bestämmelser det finns! Jag känner en flicka som berättar, att hennes hyrestant låste dörren inifrån klockan 10 varje kväll. Dessutom haspades dörren fast medelst en sax och en cykelklämma. Det motiverade tanten med att hon hade karlskräck. Två kvällar kom flickan hem klockan 10 och sedan blev hon uppsagd. På grund av nöjeslystnad! Andra ställer som villkor, att man inte får bo i rummet lördag och söndag.

— Men hur är det med helinackordering?

— Usch, det är det sämsta man kan råka ut för, säger *Margit*. Det har jag varit ute för. Vi fick nog ganska rikligt med mat, men en sån enahanda matsedel som den, som tillämpades där, kan man inte hitta någonstans.

FÖRBUD I DET OÄNDLIGA

Så kommer vi in på förbuden — de paragrafer de inneboende får rätta sig efter, och ledsammare protokoll hittar man inte ens i den mest snustorra församlings annaler. De går i det stora hela ut på att de inneboende avstängs från allt vad privatliv heter: Inte röka, inte ha sällskap, ingen radio, inte ta upp bekanta på rummet osv.

— Får man inte ta upp bekanta! utropar *Janne* förtrytsamt. Det har jag då aldrig varit ute för.

— Joo, du. Det är vanligare än vad du tror, säger *Margit*. Men det är väl bara det att du aldrig tänkt på den saken, då du tränger dig in hos dina kompisar på deras rum.

— Ja, det är konstigt, återtär *Janne*. Grabbarna klagat inte så mycket över sina rum som flickorna. Vad kan det bero på?

Birgitta tar genast upp stridshandsken:

— Det skall jag förklara för dig. Flickor har nog större pretentioner. De

har andra krav på hemlivet och ordnar också mera praktiskt för sig med tvätt och sådant. Och man vill ju, även om man är inhysehjon, ha ett hem under den tid man ligger i stan och studerar. Man vill ju trivas, annars blir det så mycket spring ute på stan.

— Ja, jag tycker att man skulle skämmas om man är 20 år och skickar hem tvätten till mamma, inflikar Margit.

RUNDFRÅGA BLAND STUDERANDE

— Jag tycker det hade varit bättre om skolorna hade elevhem för de studerande, börjar Inga då det blir tal om vad som är att göra åt frågan.

— Ja, men det är inte alla som vill bo på sådana där hem, anser Janne. Det blir nog mycket spring i varandras rum och man får inte den ro som behövs för studierna.

— Å, nog kan man få vara ifred, tycker Birgitta. En sådan sak borde man väl kunna klara med en skylt på dörren med texten: V. G. stör ej! Jag har bott på ett sådant där hem på annan ort, så jag vet hur trevligt det kan bli. Man kan utvecklas mera personligen.

— Ja, jag hoppas i alla fall att riksdagen ville bevilja mera anslag till sådana här ändamål, säger Margit. Man kunde ju också ordna det så att de, som är gifta får ett eller två rum tillsammans. Och på ett sådant där hem kunde det väl ordnas gemensam mathållning.

— Skulle det vara någon anställd, som stod för den då?

— Det tror jag skulle kunna ordnas med matservering, infaller Birgitta. Kanske man genom bättre inköp kunde få lägre priser än ute på offentliga matställen.

— Det är väl något bättre ställt för studenterna i det här fallet, säger Janne. Det finns ju studenthem här i stan, men de räcker väl inte till.

— Tänk om man kunde göra en rundfråga bland den studerande ungdomen för att på så sätt se, hur det ligger till, säger Birgitta. Hyresnämnden eller någon annan myndighet kunde sedan granska resultatet och se vad som borde göras.

— Ja, något borde göras, instämmer de övriga. Det här med elastiska lägenheter, som nu byggs är inte så dumt, men det kan väl inte lösa problemet i stort. Det är klart att det finns bra rum också, men man får en känsla av att det ockras för mycket på det här området. Och det är väl höjden, när det gäller studerande, som på grund av dålig ekonomi knappt kan hanka sig fram under terminerna.

Ur Internationellt forum,

organ för Sveriges ungdomsorganisationers landsråd, har vi klippt följande:

Tips för klubbar och cirklar

Vid den internationella studieveckan i Mullsjö, hösten 1954, gjordes ett intressant experiment, som säkerligen skulle kunna upprepas i klubbar och cirklar. Under den vecka Mullsjö-kursen pågick klipptes regelbundet allt europamaterial ur ett större antal tidningar, och detta material lades sedan som grund för studier av den europeiska situationen.

Tanken har sedan tagits upp av en ungdomsförening i västsverige, där ett antal medlemmar åtagit sig att regelbundet klippa allt europamaterial i de tidningar som finns till hands. Var fjortonde dag samlas föreningen till diskussion över vad som hänt i Europa sedan sist. En utmärkt idé, värd att prövas på flera håll.

Första ansökningsperioden för statsbidrag till fritidsgrupper utlöp 15 december föregående år och i dagarna har meddelande utsänts från Skolöverstyrelsen om beviljade belopp. Sammanlagt utbetalas 92 728 kronor till de 7 studieförbund och 9 kommuner, som rapporterat verksamhet. Av pengarna går nästan hälften till ABF. Barnavårdsnämnden i Göteborg får 8 438:75 och placerar sig därmed som andre mottagare när det gäller beloppets storlek.

Göteborgs distrikts idrottsförbund

anordnar den 23—24 april en regional ungdomsledarkurs på Strand hotell, Ste-nungsund. Det är RF-instruktören Leif Cederloo, som plockat ihop ett stabilt program för idrottens ledare.

Professor Bo-Eric Ingelmark blir kursens huvudföreläsare, och han skall tala om Träningens inverkan på kroppens olika organsystem. En annan gäst är ungdomskonsulent Kjell Andersson, som pratar ungdomspsykologi. Idrottens eget folk blir Anders Sunvall (Föreningskun-skap. Orientering; tävlingsregler och funktionärsarbete), Ragnar Waller (Idrottens förvaltning), Rolf Gustafsson (Fri idrott; regler m. m.) och Leif Ek-dahl (Badminton; regler m. m.) Ceder-loos egen medverkan gäller ungdoms-arbetets metodik och fritidsgrupper.

Om det finns någon plats kvar, så står den öppen för vem som helst.

Ungdomsgårdsnytt

- ★ Ungdomsgårdarna kommer även i år att lämna bidrag till ett centralt bildbandsarkiv, som är placerat på Ungdomsbyrån. Däremot har det beslutats att för närvarande ej upplägga något centralt diskotek. För att erfarenheter skall vinnas om denna verksamhet skall Nordgården och Stora Katrinelund bedriva viss försöksverksamhet.
- ★ På förekommen anledning har före-ståndarkollegiet diskuterat tidpunkten för barns vistelse på ungdomsgårdarna, och kollegiet beslutade att barn under 14 år icke bör vara på ungdomsgården efter klockan 19.
- ★ De flesta ungdomsgårdarna är redan i färd med att planlägga sommarens verksamhet. Läger, fjällvandringar, utlandsbesök m. m. ryktas det om. Det blir säkert anledning att återkomma om dessa planer.

Den uppmärksamme tidningsläsaren

har säkerligen märkt, att fru Anna Jönsson och fru Sigrid Engström i stadsfullmäktige motionerat om en utredning beträffande vissa förebyggande åtgärder bland barn och ungdom här i staden. Barnavårdsnämnden och Ungdomsdelegationen, som skall yttra sig i ärendet, har uppdragit åt ungdomsbyrån att verkställa utredningen i samband därmed.

Motionärerna menar, att den förebyggande verksamheten är den viktigaste då det gäller barn och ungdomsvård. Trots det stora arbete som nedlagts inom den förebyggande ungdomsvården, så har det inte visat sig vara tillräckligt. En framkomlig väg för förebyggande verksamhet skulle enligt motionärerna vara att inrätta en kommunal samarbetsnämnd för alla de organ som syssla med barn- och ungdomsverksamhet i Göteborg.

I motionen påtalas vådorna av den krigaranda och kriminella mentalitet som dags- och veckopressen förmedlar genom serier av olika slag. Även vissa radioprogram för barn och ungdom kritiseras. Vederbörande vill också att man skall uppmärksamma de många olyckor, som sker på våra lekplatser, på grund av barnens olämpliga leksaker; pilbågar, pistoler, dolkar m. m.

Svårigheterna att komma tillrätta med dessa problem och åtskilliga därmed sammanhängande problem är stora. Därför bör alla goda uppslag prövas med hjälp av samverkande krafter i förebyggande syfte, säger slutligen motionärerna, som föreslår stadsfullmäktige att tillsätta en beredning på nio personer för att utreda frågan och till fullmäktige inkomma med förslag.

Kjell Andersson

Folkrörelsernas samorganisation mot alkoholmissbruk

har skickat ut sin årsberättelse för 1954, ur vilken vi noterar följande:

— Göteborgs stad har för året ställt 25 000 kronor till samorganisationens förfogande och från Kungl. Skolöverstyrelsen har beviljats ett anslag å 25 000 kronor, av vilket belopp 12 500 kronor avser 1955 års verksamhet. —

Mötestjänsten har även utnyttjats av en rad olika organisationer och sammanlagt har 200 möten ordnats i fackföreningar, stadsdelsföreningar och nykterhetsföreningar. En del av dessa har arrangerats som filmmöten med den danska filmen »Café Paradis» som program. Som talare vid de olika mötena har flera av samorganisationens styrelseledamöter, fackföreningsmän samt föreläsare från Centralförbundet för nykterhetsundervisning medverkat.

I samverkan med samorganisationen Nykter Ungdom har även i år en serie samkväm för ungdom arrangerats i stadens danslokaler där korta nykterhetsappeller ingått i programmet.

Möten har även varit anordnade vid militärförbanden och i läsrum för sjömän.

Som kommentar till detta må sägas, att de 200 framträdanden, som mötestjänsten fått göra, är glädjande många, men denna service har tydligen ändå icke upptäckts av alla organisationer. Artistuppträdanden, film och talare erbjuds utan kostnad. Vi lovar att återkomma med påminnelser.

Rya scoutkår

har fyllt 10 år och med anledning av högtidsdagen sänt ut en rikt illustrerad, prydlig och innehållsrik jubileumsskrift. Här följer det sista »axpocket» ur kårens historia.

Senaste protokoll är daterat 7 december 1954. Detta är det omfattningsrikaste i kårens tioåriga historia och upptar inte mindre än 31 paragrafer.

Antalet antecknade närvarande mötesdeltagare är också större än någonsin. Får inte dessa båda ovedersägliga fakta på sitt sätt utgöra ett talande bevis för att kårverksamheten aldrig varit mera omfattande och innehållsrik än den är just nu? Att detta innebär ett glädjande löfte för framtiden är en källa till största tillfredsställelse för alla kårmedlemmar och — i vidare bemärkelse — för alla i stadsdelen Hisingen, där Rya scoutkår efter måttet av sina möjligheter vill vara ett senapsfrö bland de ungdomliga skarorna. Och inte blott bland dessa: En scoutverksamhet utan stöd av föräldrarna är i dag inte möjlig att driva framgångsrikt. Det är inte minst av denna anledning som man just nu kan bedöma Rya scoutkårs framtid som lyckosam.

Lennart Englund,

idrottsinstruktören vid ungdomsgårdarna, har lämnat in redogörelse för idrottsverksamheten 1954 och Vi alla förmedlar här en del av de sifferspäckade uppgifterna.

— I korgboll för såväl pojkar som flickor samt fotboll har 25 lag deltagit i vardera grenen. Även handboll har lockat många. C. 200 ungdomar deltog i en cup tävling i F 9:s handbollshall. Orientering och märkesprov för ungdomens orienteringsmärke har anordnats en gång på våren och en gång på hösten. Anslutningen var god vid båda tillfällena. I friidrottstävlingen på GamlestadsvalLEN deltog över 100 ungdomar och avverkade c. 500 starter i de olika grenarna och klarade därigenom proven för idrottsmärke. — I bordtennis har seriestystemet lagts om och i de pågående tävlingarna spelar nu 58 lag i 9 serier. Detta gäller för både pojkar och flickor. Förutom serierna spelas det mycket bordtennis på ungdomsgårdarna. En undersökning i december månad visar, att drygt 700 ungdomar tränar och spelar bordtennis något sänär regelbundet i de lokaler, som står disponibla för bordtennis. —

SAM:s årsmöte

den 31 mars hölls under sedvanligt god tillslutning (20 av 26 medlemsorganisationer var representerade). Det torde emellertid inte vara den stadgebundna delen av föredragningslistan, som lockar till så allmänt deltagande. »Omval» var ett ofta återkommande debattinlägg. Man tar nog inte fel, om man anger de gemensamma, offentliga framstötarna som de verkligt samlande frågorna.

Det var **Sverige hjälper** och **Ungdomsdagarna**, som blev samtalsämnen och som gav årsmötesförhandlingarna dess atmosfär av stabil gemenskap och glad framåtanda.

Några personbyten blev det emellertid. Det viktigaste skedde i toppen. Efter endast ett år som ordförande måste Nils-Ivar Engberg avböja återval. Mötet accepterade hans hänvisning till många och tidsödande arbetsuppgifter. Till hans efterträdare valdes Curt Bergström. Men Nils-Ivar stannar i VU som vice ordförande.

Alldeles nya namn i VU blev Kerstin Karlsson (efter Signe Andersson), Per Jacobsson (Allan Steneld) och Ulla Eriksson (Gunnel Granlid).

Här följer 1955 års funktionärer:

Verkställande utskottet (VU):

Kerstin Karlsson, KFUK
Per Jacobsson, KFUM
Gunnar Janemalm, SSU
Ulla Eriksson, LU
Anders Sundvall, GDIF
Bror Nilsson, Frisksportarna
Erling Billqvist, NOV, sekreterare
Nils-Ivar Engberg, NTO, v. ordförande
Sven Svensson, SS, kassör
Carola Andersson, SFS
Curt Bergström, ABF, ordförande
Björn Döbeln, Ungdomsringen, v. sekreterare

Revisorer:

Einar Andersson, suppl. Sven Annerstam
Henrik Gustavsson, suppl. Con Stenholm

Repr. i red.-kom. för Vi alla:

Björn Döbeln, Gunnel Granlid, P.-O. Martenius

Ledamot och suppl. i Centralkommittén:

Curt Bergström och Gunnar Janemalm

SAM:s repr. i Folkrorelsernas samorganisation mot alkoholmissbruk:

Gunnel Granlid, Bror Nilsson, Erling Billqvist, Göte Bergman, Bengt Isaksson

SAM:s repr. och suppl. i Göteborgs Hembygdsförbund:

Nils-Ivar Engberg och Sven Svensson

Repr. från Centralkommittén i SAM:

Torsten Hansson och Bertil Hansson

— Så tycker jag: —

Första pris — en rottyllning

Jag läste härom dagen, att segraren i en orienteringstävling skulle få fri tandvård ett år framåt. Just ett snyggt pris, tänkte jag. Skall vederbörande gapa och peka: Den här stiftanden är ett förstapris. Att »gaddarna» ryker sin kos då och då i kampidrotter har man både hört och sett, men att man kan få ett nytt garnityr genom idrottande, det är faktiskt nytt.

Tendensen är kanske inte ny i alla fall. Att man söker omväxling till tennbucklor, nysilverskålar, blomsterglas m. m. må vara hänt. Men nog falnar en del av kampens skimmer, av idrottens karaktär av frivillighet och lek för att inte säga lyx och exklusivitet, om man som första pris hämtar en skjorta, ett par strumpor, en korb, en tandläkareförbindelse — vilket allt delats ut.

Ett pris skall väl för att vara ett pris ha något bestående — för att inte säga livsvärde — över sig. Vi har t. ex. böcker. Men de flesta lär hellre ta en korb än en bok. Ett den materiella tidens tecken? Vissa arrangörer och organisationer har lagt upp standardserier av bruksvaror, skedar o. d. Litet mat-silver med gravyr som vittnar om ungdomens tävlingsglädje, ger ju pålitlighet åt minnena. Diplom som kan förvaras i en pärm men som också ger ett gåvovärde vilket kan sparas tillsamman, om man vill skaffa sig en större sak, borde väl kunna användas.

Visst är själva kampen huvudsaken, och segern i sig själv nog. Men skall

till sist

presenterar vi två ungdomskontaktare i arbete. Vi allas representant stötte ihop med dem uppe i IOGT:s studiehem. Ivar Billegren och Kjell Johansson heter de. Ni ser dem här ovan (Ivar t. v.). Samtalet kom snart in på det inre arbetet med den landsomfattande kampanjen »Nykterhetsrörelsens ungdomskontakt».

Det blev frågor först, litet trevande med nästan lika trevande svar, men så strömmade erfarenheterna av de sista veckorna till, och sen pratade pojkarna i munnen på varandra utan ytterligare frågor. Här skall vi försöka följa några huvuddrag i samtalen.

— Vi har hittills jobbat med 130 adresser. Ungdomarna skulle först ha var sitt inbjudningskort. Efter en vecka gjorde vi den första påringningen. Ett 20-tal befanns vara avflyttade. 35 stycken var absolut förhindrade. Men till 6 s. k. fikaträffar har vi fått c. 40 besök.

— Fikaträffen är endast en slussning till någon form av förenings- eller studieverksamhet. Den är sålunda ingen bestående arbetsform eller särskild förening som många tror.

— Trots pressens stora intresse för vår kampanj är folk väldigt okunniga om vår aktion. Det första samtalet blir

nu detta belönas, så skall det väl ske med en viss stil och med föremål, som ger ram och sammanhang åt idrottsleken.

Vi skrattar åt fotografierna från seklets barndom med trikåklädda, medaljbehängda gubbar.

Men korven vill man väl inte ens fotografera.

vanligen en redogörelse för vad vi vill och gör. Föräldrarna är särskilt frågvisa, men de blir mycket lätt välvilliga och pådrivande. Stundom stöter vi dock på folk, som inte vill ta kontakt, som är direkt avvisande.

— All inbjudan är villkorslös. Kom och se hur vi har det! Tag gärna en kompis med! Du behöver inte gå in i någon loge för att få studera eller syssla med någon hobby.

— Så följer vi varje pojke och flicka på ett rapportkort med deras personliga uppgifter och önskemål. Telefonsamtalen blir flera för var och en. Vi är nog uppe i 7—8 per individ i medeltal.

— Tyvärr slänger en del ungdomar ur sig önskemål rent på måfå och utan målsättning. En och annan backar ut, när arbetsgruppen väl är organiserad.

— Alla kontaktade får tidningen Pang, den nya ungdomstidningen, som utgives av Nykterhetsrörelsens ungdomskampanj.

— Om det här tar tid? Jovars. Vi har hållit på en månad nu. Gått direkt från jobbet till en timmes telefonerande på expeditionen. Mött de nya vännerna utanför fiket — man går lättare in då — för att efter fiket och samvaron kila tillbaka till expeditionen och hålla på med reklamarbete till fram emot midnatt.

— Men det är roligt. Och om vi inte vinner en massa nya logemedlemmar, så tror vi oss ha varit med om att väcka en hel del ungdomar. Alla har fått en stöt, och 40 fortsatta kontakter är inget oävet resultat, tyckte dessa nya människofiskare.

Vialla

TIDSKRIFT FÖR GÖTEBORGS UNGDOMSLEDARE

Redaktör och ansv. utgivare ANDERS SUNDVALL

Adress: UNGDOMSBYRÅN

Södra vägen 1 B - Göteborg - Tel. 17 09 20

Prenumerationspris kr. 4: —. - Postgiro 49118

Örnefeldts Tryckeri, Göteborg 1955

KFUK

KFUM, Parkgatan

KFUM, Lundby

Y. F. Libanon

**Göteborgs kommunistiska
ungdomsdistrikt**

**Göteborgs socialdemokratiska
ungdomsdistrikt**

Högerns ungdomsförbund

Liberal ungdom

**Göteborgs distrikts
idrottsförbund**

**Göteborgs distrikt av
svenska frisksportförbundet**

**Göteborgs gymnastikförbund
Lingförbundet**

Idrottsringen

**Göteborgskretsen av Verdandi
SSUH**

IOGT:s ungdomsavdelningar

Göteborgs SGU-avdelningar

NTO:s ungdomsdistrikt

**Göteborgs distrikt av
Sveriges scoutförbund**

**Göteborgs distrikt av
Sveriges flickors scoutförbund**

ABF:s ungdomsverksamhet

Unga örnar

**Göteborgs distrikt av
Svenska ungdomsringen**

Hyresgästernas ungdom

Ungdomens fredsförbund

Vita bandets ungdom

Ungdomsdagarnas final LEDARETRÄFFEN

hålles liksom förra året i Studentkårens lokal söndag kväll den 8 maj.

Det är Svenska Ungdomsringen för Bygdekultur som denna gången sänder inbjudan och därmed åtar sig programmet. Våra erfarenheter av deras programrutin och påhittighet borgar för att det blir fullsatt på »Kåren» den kvällen.

Biljetter à 3 kronor säljes av ungdomsbyrån, Södra vägen 1 B, tel. 17 09 20 eller 11 63 34.

INSAMLINGEN
Sverige hjälper
har postgiro 901955

UNGDOMSRÅDEN I

Bjurslätt	Bräcke	Burås
Frölunda	Götaberg	Kristine
Kungsladugård	Källtorp	Lunden
Majorna	Masthugget	Nordhem
Nylöse	Ramberget	Redbergslid
Sanna	Örgryte	

